GJYKIMI ISLAM MBI OPERACIONET SHEHIDE

Kapitulli i parë:

Pjesa e parë: Operacionet shehide janë të ndaluara sipas Kur'anit.
Pjesa e dytë: Hadithet që i ndalojnë operacionet shehide.
Pjesa e tretë: Mendimet e dijetarëve në lidhje me këto sulme.
Pjesa e katërt: Argumentet logjike për ndalimin e operacioneve shehide.

Kapitulli i dytë:

Pjesa e parë: Operacionet shehide janë të lejuara sipas Kur'anit.
Pjesa e dytë: Hadithet dhe rastet nga sahabët,që ndërlidhen me operacionet shehide.
Pjesa e tretë: Kundërshtim ndaj atyre që i ndalojnë operacionet shehide.
Pjesa e katërt: Disa mendime të dijetarëve në lidhje me operacionet shehide.

HYRJE:

Në emër të Allahut,Të Gjithmëshirshmit,Mëshirplotit!
Falenderimi i takon vetëm All-llahut s.v.t. ndërsa salavatet dhe selamet,qofshin mbi të Dërguarin Muhammed s.a.v.s.,mbi familjen e tij,mbi shokët e tij,dhe mbi të gjithë ata që e pasuan dhe e pasojnë rrugën e tij,deri në Ditën e Gjykimit.
Duke pasur parasyshë mospajtimet dhe kundërshtimet e shumë vëllezërve,në lidhje me operacionet shehide,dhe mos të kuptuarit e argumenteve ashtu siç i takon,dhe marrjen e disa pjesëzave të thënieve të dijetarëve,kur flasin në lidhje me këto çështje,duke mos pranuar argumente tjera,qofshin ato nga të parët tanë,apo qofshin nga dijetarët e kësaj

kohe,vendosa të përmbledh disa argumente të të dy palëve,dhe të ofroj një libërth të vogël,për të ndihmuar vëllezërit,të kuptojnë atë që është e vërtetë,dhe për të larguar dyshimet nga kokat e tyre.

Kapitulli i parë:

Pjesa e parë:

Operacionet shehide janë të ndaluara sipas Kur'anit

Allahu s.v.t. ka thënë:"..dhe mos e mbytni veten tuaj..".
Allahu s.v.t. thotë:"..e mos hidhni veten në shkatërrim dhe bëni mirë, se me të vërtetë All-llahu i do bëmirësit".
Ka thënë Allahu s.v.t. në lidhje me një nga bijtë e Ademit: "Vetja (nefsi) e nxiti atë duke ia paraqitur si të drejtë vrasjen e vëllait të vet. Kështuqë ai e vrau atë dhe u bë prej të humburve."
Allahu s.v.t. thotë: "Kush e mbytë një besimtarë me qëllim, dënimi i tij është xhehenemi, në të cilin do të jetë përgjithmonë. All-llahu është i hidhëruar ndaj tij,e ka mallkuar dhe i ka përgaditur dënim të madh".
Allahu s.v.t. thotë: "Për shkak të kësaj, Ne urdhëruam për bijtë e Ismailit që, nëse ndokush vriste dikë jo për shpagim vrasjeje apo për krime në tokë, do të ishte sikur të kishte vrarë krejt njerëzimin. Nga ana tjetër, nëse ndokush shpëton një jetë, do të ishte sikur të kishte shpëtuar jetën e gjithë njerëzimit."

Pjesa e dytë:

Hadithet që i ndalojnë operacionet shehide

Transmeton Thabit ibn Dahak se Muhammedi s.a.v.s. ka thënë: "Kushdo që e vret veten e tij me diçka në këtë botë, atëherë ai do dënohet me të në Ditën e Gjykimit.”

Transmetohet nga Ebu Hurejrah (r.a.) se Muhammedi s.a.v.s. ka thënë: ”Kushdo që e vret veten e tij duke u hedhur nga mali, atëherë ai do të jetë në zjarrin e xhehenemit duke e hedhur veten e tij në të, dhe do të jetojë në të përgjithmonë . Dhe kushdo që e vret veten e tij duke pirë helm, atëherë helmi i tij do të jetë në dorën
e tij në zjarr dhe ai do ta pijë atë në xhehenem, duke jetuar në të përgjithmonë. Dhe kushdo që e vret veten e tij me një armë prej hekuri, atëherë arma e tij prej hekuri do të jetë në dorën e tij dhe ai do të godasë stomakun e tij ndërsa do të jetojë përgjithmonë në zjarr.”
Ebu Hurejrah (r.a.) transmeton se Muhammedi s.a.v.s. ka thënë: "Ai që e mbyt veten e tij, do ta mbysë veten e tij në zjarr; ai që e therr veten e tij, do ta therrë veten e tij në zjarr."
Muhammedi s.a.v.s. ka thënë: "Ishte një burrë që mbante një plagë dhe ai vrau veten. Prandaj Allahu tha: Robi im e shpejtoi vdekjen për veten e tij, kështu që unë ia kam bërë haram xhenetin atij."

Pjesa e tretë:

Mendimet e dijetarëve në lidhje me këto sulme

Në lidhje me këto sulme,nuk mund të gjejmë mendime të dijetarëve të parë,pasiqë këto sulme janë të reja në këtë kohë,dhe për këtë duhet të marrim mendimet e dijetarëve të kësaj kohe.

Shejh Abdul-Aziz ibn Baz (rahimehullah):
Ajo që unë mendoj,dhe për të cilën ua kam tërhjekur vërejtjen më shumë se një herë,është se këto sulme nuk lejohen,sepse kjo është mbytje e vetëvetes.Thotë Allahu s.v.t. :"..dhe mos e mbytni veten tuaj". Dhe Muhammedi s.a.v.s. thotë: "Kushdo që e vret veten e tij
me diçka në këtë botë, atëherë ai do dënohet me të në Ditën e Gjykimit ".

Shejh Muhammed ibn Salih El-Uthejmin:

Shejh Uthejmini (Allahu e mëshiroftë) në shpjegimin e tij të Rijadus-Salihinit tha:
"I Dërguari i Allahut s.a.v.s. ka thënë: “Ka qenë një mbret nga mesi i atyre që erdhën para jush, dhe ai kishte një magjistar. Kështuqë kur ai u moshua i tha mbretit,unë jam plakur. Ma dërgo një djalosh që unë t’ia mësoj magjinë atij..." (deri në fund të hadithit).
Është e lejuar për personin që t’i eksponohet rrezikut për një çështje që është me dobi të përgjithshme për muslimanët, sepse djaloshi i tregoi mbretit mënyrën me të cilën ai do ta mbyste atë, dhe e cila do të çonte në vdekjen e tij,e që ishte ajo se ai duhej ta merrte një shigjetë dhe…(deri në fund të hadithit).

Shejhul Islam Ibn Tejmijeh tha: "Sepse ky ishte xhihad në rrugën e Allahut,i cili bëri që një popull i tërë të besojë,dhe ai në të vërtetë nuk humbi asgjë,meqëndonëse ai vdiq,dhe ai sidoqoftë do të vdiste,herët ose vonë."

Por përsa i përket asaj që disa njerëz bëjnë në lidhje me aktivitetet vetëvrasëse,duke e lidhur eksplozivin për trupi dhe pastaj duke iu afruar pabesimtarëve dhe duke e detonuar në mesin e tyre, atëherë ky është rast i vetëvrasjes dhe kërkohet ndihma e Allahut nga kjo.Pra, kushdo që bën vetëvrasje,ai do të hyjë në xhehenem duke mbetur aty përgjithmonë,siç qëndron në hadithin e Pejgamberit (sallallahu alejhi ue selam): "Dhe kushdo që mbyt veten me armë të hekurt, atëherë arma e hekurt do të mbetet në dorën e tij dhe ai vazhdimisht do ta therr veten me të në zjarr përgjithmonë."

Ngaqë ky person e ka mbytur veten dhe nuk i ka sjellur dobi Islamit.Pra,nëse ai e mbytë veten së bashku me dhjetë apo njëqind njerëz të tjerë, atëherë Islami s'do të përfitojë nga kjo,pasiqë njerëzit nuk do ta pranojnë Islamin, në kundërshtim me rrëfimin e djaloshit.Më saktë,kjo me gjasë vetëm do ta bëjë armikun më të vendosur,dhe ky akt do të provokojë hidhërim në zemrën e tij deri në atë masë saqë ai mund të bëjë kërdi në muslimanë.

Ky është rasti me praktikimin e çifutëve me popullin e Palestinës.Kur njëri nga palestinezët e hedh veten në ajër dhe mbyt gjashtë ose shtatë njerëz,pastaj në shenjë hakmarrje ata i mbysin gjashtëdhjetë apo më shumë.Pra, kjo nuk sjell ndonjë dobi për muslimanët,dhe nuk u sjell dobi atyre në mesin e rradhëve të të cilëve detonohen eksplozivët.
Ajo që ne thamë është se, ata njerëz të cilët i bëjnë këto vetëvrasje kanë bërë gabimisht vetëvrasje,dhe se kjo e detyron hyrjen në xhehenem,kërkojmë strehim te Allahu, dhe se ky person s'është shehid. Sidoqoftë,nëse personi e ka bërë këtë duke u bazuar në keqinterpretim,duke menduar se kjo është e lejuar,atëherë shpresojmë se ai do të shpëtohet prej mëkatit,ndërsa përsa i përket shehidllëkut të tij,atëherë jo,meqë ai nuk e ka marrë rrugën e shehidllëkut.Por,kushdo që bën ixhtihad (nxjerr vendime) dhe gabon, do të marrë vetëm një shpërblim.

Shejh Muhammed Nasiruddin Albani:
…Tani vijmë tek sulmet vetëvrasëse.
Kjo është çfarë dimë ne nga japonezët dhe ata si puna e tyre (pilotët kamikazë), kur një njeri e sulmonte një anije luftarake amerikane me aeroplanin e tij dhe ai shpërthente bashkë me aeroplanin e tij, por ai do të godiste ushtrinë që gjendej në anijet luftarake amerikane.

Ne themi:
Sulmet vetëvrasëse tani, në kohën e tashme, të gjitha ato nuk janë të lejuara (në Sheriat), dhe të gjitha ato janë të ndaluara, dhe ato mund të jenë prej atyre llojeve (të vetëvrasjeve) në llogari të së cilës ai që e ka kryer atë do të qëndrojë në zjarr përgjithmonë.
Sa për sulmet vetëvrasëse si formë afrimi nëpërmjet të cilave personi afrohet tek Allahu, personi sot lufton për hirë të tokës së vet, në rrugë të kombit të vet. Këto sulme vetëvrasëse nuk janë absolutisht islamike.
Për shembull, individë që hypin në male dhe shkojnë te një ushtri e çifutëve dhe vrasin një numër prej tyre dhe

pastaj vriten edhe vetë - ku është dobia në këtë çështje? Këto iniciativa individuale nuk kanë një përfundim (të dëshiruar) që rezulton se është në dobi të da’ves Islame, absolutisht.
Për këtë arsye ne i themi të rinjëve muslimanë, ruajini jetët tuaja me kusht që ju të studioni fenë tuaj islame dhe që ju ta njihni atë me një njohje të saktë,dhe që ju të veproni sipas saj brenda kufinjëve të dijes suaj,dhe udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Muhamedit (s.a.v.s.)

Shejh Salih El-Feuzan:
Pas pyetjes:A lejohen operacionet vetëvrasëse,dhe a ka kushte me të cilat lejohet kjo vepër?U përgjigj:
Allahu s.v.t. thotë: "...dhe mos e mbytni veten tuaj".
Dhe kjo përfshinë mbytjen e vetëvetes,dhe mbytjen e të tjerëve pa të drejtë.Nuk lejohet që njeriu ta mbytë veten e tij,por duhet ta ruaj atë,dhe kjo nuk e pengon që ai te luftojë në rrugë të Allahut,qoftë edhe nëse mbytet. Por,të mbytë njeriu vetëveten,kjo nuk lejohet,dhe në kohën e Pejgamberit s.a.v.s. në njërën prej luftërave, ishte një trim që luftonte në rrugë të Allahut,me Pejgamberin s.a.v.s.,derisa u vra,e para se të vdiste,shokët e Pejgamberit s.a.v.s. thanë: Nuk ka fituar askush prej nesh,atë që ka ka fituar ky person.
Pejgamberi s.a.v.s. tha: "Ai është në zjarr." Shokët e Pejgamberit s.a.v.s. u habitën,si mund të jetë ky person në zjarr,pasiqë luftoi aq shumë,dhe mbyti aq shumë mosbesimtarë.Atëherë një person shkoi prapa tij,dhe e pa atë,duke e lëshuar shpatën e tij në tokë,të kthyer kah vetja e tij,dhe u ngul në të,saqë i hyri nga gjoksi dhe i doli nga shpina e tij,dhe vdiq në këtë gjendje.Atëherë e kuptuan sahabët,fjalën e Pejgamberit s.a.v.s. i cili nuk flet nga hamendja.
Pse hyri ky person në zjarr,pas gjithë punës që bëri? Sepse ai e mbyti veten e tij,dhe nuk duroi.Andaj mbytja e vetëvetes nuk lejohet.

Shejh Abdul-Aziz Ali Shejh:
Sa i përket pyetjes për mbytjen e vetëvetes në mes te armiqëve,apo të ashtuquajturave operacione vetëvrasëse,këto janë një rrugë,për të cilën

nuk dij ndonjë argument të sheriatit,dhe kjo nuk është prej xhihadit në rrugë të Allahut,e kam frikë se mund të jetë mbytje e vetëvetes.
Përveç këtyre dijetarëve,ka edhe të tjerë që i ndalojnë këto sulme,por për të mos e zgjatur më shumë,do të mjaftojmë me kaq,pasiqë kuptimi i të gjithëve është përafërsisht i njëjtë,vetëmse emri i atij që flet ndrysh.

Pjesa e katërt:

Argumentet logjike për ndalimin e operacioneve shehide

Disa nga dijetarët,dhe disa nga vëllezërit,këto sulme i kanë ndaluar,dhe i kanë mbështetur edhe në "argumente" logjike,e që prej tyre mund t'i përmbledh vetëm tri,të cilat janë pak sa më të përdorura në masë,dhe mund të merren parasyshë:
1) Këto sulme nuk janë në dobi të muslimanëve,pasiqë nëse një musliman ndërmerr këtë sulm,dhe mbytë dhjetë apo njëzet mosbesimtarë,ata pastaj do të mbysin njëqind apo dyqind muslimanë.Dhe me këto sulme,shkaktohet urrejtje dhe nxitje më e madhe e jobesimtarëve,për të sulmuar muslimanët.
2) Ai që është i gatshëm të sakrifikojë çdo gjë,për hirë të Allahut,saqë edhe jetën e tij,duhet të ruhet dhe të shfrytëzohet ky vullnet i madh i tij në dobi të Islamit,e
jo me një sulm të zhduket jeta e tij,dhe sakrifica e tij mos të ketë dobi për muslimanët.
3) (Dhe e fundit,që ndoshta nuk meriton të përmendet,por përderisa shumë prej vëllezërve,e kanë përmendur këtë,jam detyrurar që ta përmend.)
Argumentet që i sjellni ju në lidhje me lejimin e këtyre sulmeve,a thua nuk i kanë ditur dijetarët që i kanë ndaluar këto sulme?A nuk e ka ditur Shejh Albani,Uthejmini etj. hadithin e djaloshit,apo ata nuk e kanë kuptuar këtë hadith? (Dhe shumë pyetje tjera,të ngjashme me këtë)

Kapitulli i dytë:

Pjesa e parë:

Operacionet shehide janë të lejuara sipas Kur'anit

Allahu s.v.t. thotë:"Ka nga njerëzit,që për hirë të Allahut,e flijojnë vetëveten,e edhe Allahu është shumë i mëshirshëm për robtë e vet"
Shejh Hamud bin Akla,kur flet në lidhje me operacionet shehide,këtë argument e sjell duke thënë: Për këtë ajet sahabët thonin se është fjala për atë që e sulmon gjithë ushtrinë e armikut,duke qenë i vetëm,dhe duke rrezikuar jetën e tij,siç ka thënë Omer Ibn Hatabi,Ebu Ejjub El-Ensarij,dhe Ebu Hurejrah (r.a.) .
Allahu s.v.t. thotë: " All-llahu bleu prej besimtarëve shpirtërat dhe pasurinë e tyre me xhennet. Luftojnë në rrugën e All-llahut, mbysin dhe mbyten. (All-llahu dha) Premtim të cilin e vërtetoi në Tevrat, Inxhil dhe Kur'an. E kush është më zbatues i sigurt i premtimit të vet se All-llahu? Pra gëzonju tregtisë që bëtë me Të. Ky është suksesi i madh."

Shejh Hamud bin Akla,Lidhja e dijetarëve të Palestinës,dhe dijetarë të tjerë e kanë përmendur këtë ajet,si argument për lejimin e operacioneve shehide dhe Ibn Kethiri në lidhje me këtë ajet thotë: "Shumica kanë thënë se ky ajet ka zbritë për çdo muxhahid që lufton në rrugë të Allahut".
Allahu s.v.t. thotë: "Mos e mbytni njeriun sepse mbytjen e tij e ndaloi All-llahu, përpos kur është me të drejtë."

Shejh Abdul-Kadir Abdul-Aziz,e përmend këtë ajet,si një ndër argumentet më të forta,për lejimin e operacioneve shehide,duke thënë: "Dhe xhihadi ndaj armiqve,dhe mposhtja e tyre,është më e drejtë e gjithë të drejtave."
Allahu s.v.t. thotë: " E ju përgatituni sa të keni mundësi force, (mjete luftarake) e kuaj të caktuar për betejë kundër atyre (që tradhtojnë) e me të, (me përgatitje) ta terrorizoni armikun e All-llahut, armikun tuaj dhe të tjerët, të cilët ju nuk i dini (se kush janë), e All-llahu i di ata. Çkado që shpenzoni

për rrugë të All-llahut, ajo do t'ju konpenzohet dhe nuk do t'ju bëhet padrejtë."
Dijetarët,kur janë argumentuar me këtë ajet,se operacionet shehide janë të lejuara,kanë thënë: "Dhe operacionet shehide,janë prej atyre që e terrorizojnë armikun e Allahut dhe armikun tonë".

Pjesa e dytë:

Hadithet dhe rastet nga sahabët,që ndërlidhen me operacionet shehide
Hadithi i njohur: Hadithi i djaloshit:
Muhammedi s.a.v.s. ka thënë: “Ka qenë një mbret nga mesi i atyre që erdhën para jush, dhe ai kishte një magjistar. Kështu që kur ai u moshua i tha mbretit,unë jam plakur. Ma dërgo një djalosh që unë t’ia mësoj magjinë atij..." (deri ne fund te hadithit) .

Me këtë hadith janë argumentuar shumë prej dijetarëve,si: Muhammed bin Ibrahim Ali Shejh,Hamud bin Akla Esh-Shuajbi,Lidhja e Dijetarëve të Palestinës,etj.

Ajo që e ndërlidh hadithin me operacionet shehide,nuk është udhëzimi i gjithë popullit.Pasiqë shumica që e kundërshtojnë këtë,se hadithi nuk ndërlidhet me operacionet shehide,thonë se djaloshi udhëzoi një popull të tërë,ndërsa personi që ndërmerr këto sulme,nuk e udhëzon askënd,(edhepse edhe për udhëzimin dhe interesimin e shumë njerëzve për Islamin në këtë kohë,ka qenë shkak mosthyerja e ushtrisë së Allahut,para gjithë ushtrive botërore),por askush prej dijetarëve që e kanë sjellë këtë si argument,nuk ka thënë se ky hadith ndërlidhet me operacionet shehide,te udhëzimi,por krahasimet që janë bërë ndërmjet djaloshit,dhe ndërmarrësve të operacioneve shehide janë:

Djaloshi:

1) Qëllimi kryesor i djaloshit ishte që të flijojë veten e tij për hirë të Allahut.

2) Djaloshi sakrifikoi me jetën e tij,dhe ishte shkaktar për vdekjen e tij,për dobinë e gjithë muslimanëve.

Ndërmarrësit e operacioneve shehide:
1) Qëllimi kryesor i tyre është që të flijojnë veten për hirë të Allahut.
2) Ndërmarrësit e këtyre sulmeve,sakrifikojnë me jetët e tyre,dhe janë shkaktarë për vdekjen e tyre,për dobinë e gjithë muslimanëve.

Enes ibn En-Nedr (r.a.):
Enes ibn Maliku (r.a.) transmeton: "Axha im, Enes ibn En-Nedr nuk pati mundësi të merrte pjesë në luftën e Bedrit.Atëherë ai i tha Pejgamberit s.a.v.s.: O i Dërguari i Allahut, nuk pata mundësi të vij me ty në luftën e parë tënde kundër mushrikëve,nëse Allahu më mundëson të luftoj kundër mushrikëve me ty në të ardhmen,Ai (Allahu) do të shoh vepër të tillë nga unë,që do të jetë i kënaqur.Lufta e Uhudit ishte shansa e tij.Në fillim të betejës ku muslimanët ishin në rrëmujë,ai (Enesi) tha: O Allah!Të kërkoj falje nga ajo çka bënë shokët e mi, dhe denoncohem nga ajo që mushrikët kanë bërë.Atëherë ai u drejtua përpara ku u takua me Sa'd ibn Mua'dhin (r.a.).Sa'di u mundua që ta ndaloj, mirëpo Enesi tha: O Sa'd! Mos qëndro ndërmjet meje dhe xhennetit.Pasha Allahun jam duke e ndjerë erën e tij (xhennetit). Sa'di kërkoi falje te Pejgamberi dhe tha: O i Dërguari i Allahut!Më vjen keq që nuk munda ta ndali.Enesi u drejtua kah ushtria e amikut dhe luftoi deri sa u vra dhe trupi i tij u masakrua nga mushrikët. Në fund të betejës ai u gjet me më shumë se tetëdhjetë plagë të shpatave dhe shtizave.

Për këtë Allahu shpalli ajetin:
" Prej besimtarëve kishte burra që vërtetuan besën e dhënë All-llahut,e disa prej tyre e realizuan premtimin duke dhënë jetën,dhe ka prej tyre që janë duke pritur (ta zbatojnë)dhe ashtu nuk bënë kurrfarë ndryshimi ."
Ajo që mund të nxjerrim nga ky argument,për lejimin e operacioneve shehide,është se Enesi r.a.,sakrifikoi dhe rrezikoi jetën e tij,duke depërtuar në mesin e ushtrisë jomuslimane,dhe duke e parë se vdekja e tij ishte e

sigurtë,ai nuk u kthye mbrapa. Gjithashtu vetë fakti tregon se vdekja në këtë rast ishte thuajse e sigurtë, ngase po të mos ishte rrezikuar jeta e këtij sahabiu,

Sa'd ibn Mua'dhi nuk do të ishte përpjekur ta ndalojë atë. Dhe për këtë veprim të këtij sahabiu nuk ndaloi Pejgamberi s.a.v.s.,as që ndaloi ndonjëri prej sahabëve,e as ndonjëri prej dijetarëve të selefit.

Bera' Ibn Malik (r.a.):
Në luftën e Jemames,kur muslimanët i rrethuan mushrikët,por dyert e tyre ishin të mbyllura,dhe nuk mundeshin të depërtonin në to,atëherë Bera' ibn Malik (r.a.) tha: Më hudhni mua në anën tjetër.Atëherë e hodhën Beranë,dhe ai luftoi në mes të mushrikëve,derisa ua hapi derën .

Nga ky agument nxjerrim:
Të sakrifikuarit për hirë të Allahut,qoftë edhe vdekja e sigurtë.
Dhe operacionet shehide janë:
Të sakrifikuarit për hirë të Allahut,qoftë edhe vdekja e sigurtë.
Hisham bin Amir El-Ensarij:
Hisham bin Amir El-Ensarij,e hodhi veten në mes të ushtrisë së madhe të armikut,e disa nga njerëzit e kundërshtuan këtë,dhe thanë: E hodhi veten e tij në shkatërrim.Atëherë Omeri (r.a.) dhe Ebu Hurejrah (r.a.) i kundërshtuan,duke lexuar ajetin:" Ka nga njerëzit,që për hirë të Allahut,e flijojnë vetëveten,e edhe Allahu është shumë i mëshirshëm për robërit e vet ".
Këto janë vetëm disa raste sakrificash nga jeta e sahabëve,që na japin të kuptojmë,se lejohet një person i vetëm,të sulmon ushtrinë e armikut,edhe nëse vdekja e tij është e sigurtë.

Pjesa e tretë:

Kundërshtim ndaj atyre që i ndalojnë operacionet shehide

1) Kundërshtim i pjesës së parë:

Sa i përket ajeteve që janë përmendur,mund të themi me pak fjalë,se të gjitha këto argumente,kanë të bëjnë me një person që e mbytë dikënd pa të drejtë,ose për një person që e mbytë veten e tij,për qëllime të kësaj bote,ose për shkak të mospërbarlljes me sprovat dhe vështirësitë e sajë.Kështuqë këto argumente nuk mund të merren parasyshë për operacionet shehide,pasiqë në to nuk hyn mbytja e vetëvetes për qëllime të kësaj bote,por flijimi i vetëvetes për hirë të Allahut.E,për të qenë më i qartë,do të marr shembull dy persona:

I Pari: E mbytë veten për:

-shkak të problemeve të kësaj bote,
-shkak të dhembjeve të padurueshme,
-shkak të dështimit të planeve,
-shkak të dashurisë së humbur,
-shkak të lumturisë së pa arritur etj.

I Dyti: Sakrifikon jetën e tij:

-për hirë të Allahut s.v.t.,
-për të mposhtur armikun,
-për të zgjuar vullnetin dhe krenarinë e muslimanëve,etj.

A mund të thotë dikush,se këta dy persona janë të njëjtë para Allahut?!

Asnjëherë! Andaj,themi se argumentet që janë ofruar,kanë të bëjnë me personin e parë,e jo me të dytin,ndërsa tema jonë ka të bëjë me të dytin,e jo me të parin.

Pastaj,askush nga komentuesit e Kur'anit,nuk është argumentuar me këto ajete,në lidhje me këtë çështje,dhe askush prej tyre nuk ka thënë se

ndonjëri nga këto ajete,aludon ndalimin e hudhjes së njeriut në mesin e ushtrisë së armikut,ndaj së cilës nuk ka fuqi,ku edhe vdekjen e ka të sigurtë. Por,për të mos e zgjatur shumë,do të sjell vetëm komentet e dy ajeteve,që janë më së shumti të përdorura në masë,në lidhje me ndalimin e operacioneve shehide,për të parë se këto argumente kanë krejt një kuptim tjetër.

Ajeti i parë: Allahu s.v.t. ka thënë:"..dhe mos e mbytni veten tuaj.."
Imam Et-Taberij :
Në lidhje me komentin e këtij ajeti: "Dhe mos e mbytni veten tuaj.Vërtetë Allahu është i mëshirshëm për ju" Ebu Xha'feri ka thënë: "Dhe mos e mbytni veten tuaj" d.m.th: "Dhe mos e mbytni njëri tjetrin,sepse ju jeni në një fe të vetme (të njëjtë),dhe në një thirrje të
vetme.Dhe Allahu s.v.t. muslimanët i ka bërë pjesë të njëri tjetrit,dhe vrasjen e tjetrit,e ka llogaritur vrasje të vetëvetes,pasiqë vrasësi dhe i vrari janë një dorë e vetme,ndaj atyre që janë në ndonjë fe tjetër."
Dhe në lidhje me këtë që thamë,kanë thënë njerëzit e komentimit se:
Na ka treguar Muhamed bin El-Husejn i cili ka thënë,na ka treguar Amed bin Mufdil i cili ka thënë,na ka treguar Esbat nga Es-Sudij,se (fjala e Allahut): "Dhe mos e mbytni veten tuaj" d.m.th: "(Mos i mbytni njerezit) e fesë suaj."
Na ka treguar Kasimi i cili ka thënë,na ka treguar Husejni i cili ka thënë,na ka treguar Haxhaxhi nga Xhurejxhi nga Ata' bin Ebi Rabah i cili ka thënë: "Dhe mos e mbytni veten tuaj" d.m.th: "Dhe mos e mbytni njëri tjetrin."
Ibn Kethiri :
Dhe fjala e Allahut: "Dhe mos e mbytni veten tuaj" d.m.th: (Dhe mos e mbytni veten tuaj) duke vepruar ndalesat e Allahut,dhe duke rënë në mëkate të
mëdha,dhe duke ngrënë pasurinë e tjetrit pa të drejtë,"Vërtetë Allahu është i mëshirshëm për ju".
(Ngase ajeti i plotë është: " O ju që besuat,mos e hani mallin e njëri-tjetrit në mënyrë të palejuar, përpos tregtisë në të cilën keni pajtueshmëri mes

vete,dhe mos mbytni veten tuaj (duke mbytur njëri-tjetrin).Vërtetë, All-llahu është i mëshirshëm për ju.
Imam Ahmedi thotë: Ka thënë Amr ibn Asi (r.a.): U bëra i papastër në një natë të ftohtë,në dimër shumë të ftohtë,dhe mendova që nëse pastrohem do të shkatërrohem.Pastaj mora tejemum dhe e fala me shokët e mi sabahun.Dhe kur u takova me Pejgamberin s.a.v.s. ia përmenda këtë,e ai më tha: O Amr,u fale me shokët tu,duke qenë i papastër?! Thotë: I thash: O i Dërguar i Allahut,unë jam bë i papastër në një natë shumë të ftohtë,dhe mendova që nëse pastrohem,do të shkatërrohem,dhe mora tejemum dhe u fala,pastaj ia permenda fjalën e Allahut ku thotë: "Dhe mos e mbytni veten tuaj.Vërtetë Allahu është i mëshirshëm për ju",atëherë qeshi Pejgamberi s.a.v.s. dhe nuk më tha asgjë".

Imam El-Begavij :
Ka thënë Hasan El-Basrij: "Dhe mos e mbytni veten tuaj" dmth: (Mos i mbytni) vëllezërit tuaj, (mos e mbytni) njëri tjetrin,sepse "Vërtetë Allahu është i mëshirshëm për ju".

Imam El-Alusij :
"Dhe mos e mbytni veten tuaj" d.m.th: "Mos e mbytni njëri tjetrin".Dhe është përmendur në hadith,se: "Besimtarët janë si një trup i vetëm".
Dhe është thënë: Mos e mbytni veten tuaj,me mëkate,ose me ngrënien e pasurisë së tjetrit pa të drejtë,ose me mëkate tjera të cilat meritojnë denim.
Dhe është thënë: Qëllimi i këtij ajeti është,mos të mbytë njeriu veten e tij,nga hidhërimi ose mërzia.
Dhe nëse i ofrojmë këtu edhe komentimet e gjithë komentatorëve të Kur'anit,qofshin ata nga të parët apo
nga të mëvonshmit,sdo të mund të gjejmë asnjë që thotë se ky ajet ndalon hudhjen e vetes në mes të ushtrisë së armikut,për të sakrifkuar shpirtin për hirë të
Allahut.Por,gjithë ajo që mund të nxjerrim nga këto komente,është se ajeti ndalon që:
-Muslimanët të mbysin njëri tjetrin;

-Njeriu të mbytë veten e tij,nga hidhërimi apo brengat dhe fatkeqësitë e kësaj bote;
-Njeriu të mbytë veten e tij,duke u zhytur në mëkate të mëdha,prej të cilave pastaj meriton dënimin e Allahut s.v.t..
Ajeti i dytë: Allahu s.v.t. thotë:"..e mos hidhni veten në shkatërrim me duart tuaja, dhe bëni mirë, se me të vërtetë All-llahu i do bëmirësit".
Ajeti i plotë është: "Dhe jepni në rrugë të All-llahut e mos hidhni veten në shkatërrim me duart tuaja, dhe bëni mirë, se me të vërtetë All-llahu i do bëmirësit."
Për të kuptuar ajetin më saktë,është mirë të përmendet shkaku i zbritjes së këtij ajeti:
Transmeton Tirmidhiu nga Jezid bin Ebi Habib nga Eslem Ebi Umran i cili thotë: "Kemi qenë në qytetin e romakëve,ku dolën romakët me një ushtri të madhe,e u dolën muslimanët përballë me një ushtri sikur të tyre,bile edhe më të madhe.Mbi banorët e Egjiptit ishte Ukbeh bin Amir,dhe mbi gjithë ushtrinë ishte Fudaleh bin Ubejd.Një person prej ushtrisë se muslimanëve u nis drejt ushtrisë së armikut,saqë depërtoi ndërmjet tyre i vetëm.Kur e panë të tjerët thanë: Subhanallah! E hodhi veten në shkatërrim,me duart e veta.Atëherë u ngrit Ebu Ejub El-Ensarij r.a. dhe tha: O ju njerëz,ju po e komentoni këtë ajet kështu,por ky ajet na ka zbritë neve ensarëve,kur Allahu e ngriti Islamin,dhe u shtuan ndihmuesit e tij,ne i thamë njëri tjetrit fshehtë nga Pejgamberi s.a.v.s. :Vërtetë pasuria jonë është humbur,dhe Allahu e ka ngritë Islamin dhe janë shtuar ndihmuesit e tij.Sikur ne të kishim qëndruar pranë pasurisë sonë,e ta kthejmë atë që na ka humbur.
Atëherë Allahu i zbriti të Dërguarit të tij ajetin:"Dhe jepni në rrugë të All-llahut e mos hidhni veten në shkatërrim me duart tuaja." Shkatërrimi është në
dëshirën për grumbullim të pasurisë,dhe në lënien e luftës në rrugë të Allahut.
Dhe vazhdoi Ebu Ejubi luftën në rrugë të Allahut,derisa vdiq dhe u varros në tokën e romakëve,në Kostantinopol .

Transmeton Imam El-Kurtubij,nga një grup prej sahabëve dhe tabi'inëve,se fjala "shkatërrim" në këtë ajet,don të thotë: Dhënia pas pasurisë,dhe lënia e luftës për hirë të Allahut,dhe shpenzimit në rrugë të Tij.
Dhe thotë:Ka thënë Es-Sudij në lidhje me këtë: "Jep në rrugë të Allahut qoftë edhe një kërpesh (zinxhir,lidhës),e mos e hudh veten në shkatërrim me duart tuaja,duke thënë se nuk kam asgjë (për të shpenzuar)."
Ka thënë Bera' bin Azib (r.a.): Shkatërrim don të thotë:"Humbja e shpresës nga mëshira e Allahut"
Thotë El-Kurtubij: I është thënë Bera' ibn Azibit r.a. në lidhje me këtë ajet:A është fjala për atë person,që e hudh veten (sulmon) në një batalion (të armikut)i
vetëm? Tha: Jo,por për atë që bjen në mëkate,e pastaj thotë: E kam tepruar duke bërë mëkate,dhe nuk ka dobinga pendimi im,dhe e humb shpresën nga Allahu,e zhytet përsëri në mëkate.Për atë,shkatërrimi është: Humbja e shpresës nga mëshira e Allahut .
Nga komentet e këtij ajeti,mund të nxjerrim se hudhja e vetes në shkatërrim është:
-Dhënia e besimtarit pas pasurisë së kësaj bote;
-Lënia e luftës në rrugë të Allahut;
-Mosshpenzimi i pasurisë për hirë të Allahut;
-Humbja e shpresës nga mëshira e Allahut;
Dhe komente tjera nga komentuesit e Kur'anit,që përafërsisht janë te njëjta me këto që i përmendëm.
Ndërsa atyre që argumentohen me këtë ajet,për ndalimin e operacioneve shehide,u përgjigjet Ebu Ejub El-Ensarij (r.a.) duke u thënë: "O ju njerëz,ju po e komentoni këtë ajet kështu,por ky ajet na ka zbritë neve ensarëve… Shkatërrimi është në dëshirën përgrumbullim të pasurisë,dhe në lënien e luftës në rrugë të Allahut ."

2) Kundërshtim i pjesës së dytë:

Kundërshtimi i pjesës së parë,vlen dhe si kundërshtim i pjesës së dytë,pasiqë edhe hadithet që janë përmendur më lartë,kanë të bëjnë me

personin që e mbytë veten,duke mos mudur t'i përballojë fatkeqësitë dhe sprovat e kësaj jete,duke e shpejtuar vdekjen për t'u larguar nga brengat dhe mërzitë e sajë,ose duke humbur shpresën nga Allahu s.v.t.,dhe duke qenë i hidhëruar në caktimin e Tij,ose thënë ne formë të përgjithshme,ai e mbytë veten për qëllime të kësaj bote. Ndërsa muxhahidët që i marrin këto sulme,janë shumë larg nga këto shkaqe të cilat u përmendën.

3) Kundërshtim i pjesës së tretë:

Sa i përket kundërshtimit të pjesës së tretë,nuk kemi të bëjmë me kundërshtimin e dijetarëve absolutisht,por me ata që u bëjnë padrjetesi atyre dhe shkoqitin nga fetvatë e tyre vetëm atë që u konvenon.

Shejh Ibn Bazi dhe Shejh Ibn Uthejmini
(Allahu i mëshiroftë):
Sa i përket mendimit të tyre,themi se në esencë,këta dijetarë i kanë lejuar operacionet shehide,por për shkak se sipas mendimit të tyre,ato nuk sjellin dobi për muslimanët,atëherë i kanë ndaluar.Kështuqë nëse këto sulme kanë dobi të madhe për muslimanët,atëherë sipas dy dijetarëve të lartpërmendur,këto lejohen.

Shejh Ibn Uthejmini u pyet:

I nderuari Shejh–Allahu të ruajt!Ke dëgjuar për atë që ndodhi ditën e mërkurë,ku u vranë mbi 20 jehudë,dhe u plagosën mbi 50 të tjerë,nga dora e një muxhahidi,i cili hyri në mes të tyre,dhe eksplodoi,duke e mbytur dhe vetëveten.Ai e bëri këtë,sepse po të mos vritej sot,do të vritej nesër,nga dora e jehudëve,të cilët vrasin muslimanë për çdo ditë,dhe e bëri këtë si hakmarrje ndaj jehudëve,të cilët i vranë muslimanët duke u falur në xhaminë El-Ibrahimij.

Pyetja është: A llogaritet kjo vetëvrasje,apo xhihad? Dhe çka na këshilloni në lidhje me këtë?Dhe nëse kjo vepër është e ndaluar,ne ndoshta do të kemi mundësi t'ua përcjellim këtë atyre vëllezërve atje.

Përgjigjja:
Ky person që e ka vendosur në trupin e tij,atë me të cilën mbytë,ky është i pari që do të mbytet prej sajë,dhe nuk ka dyshim se ky është shkaktar për mbytjen e vetëvetes,dhe kjo vepër nuk lejohet përveç nëse nga kjo kanë dobi të madhe muslimanët dhe Islami.E nëse nga kjo ka dobi të madhe Islami,atëherë kjo lejohet .

Nga kjo përgjigje e Shejhut,nënkuptojmë se nëse kanë dobi të madhe muslimanët nga këto sulme,atëherë këto lejohen.
E tash,a kanë muslimanët dobi të madhe nga kjo,apo jo,duhet pyetur ata që janë duke luftuar,pasiqë njerëzit e xhihadit,më mirë i dijnë çështjet e tij.

Siç thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh:
"Obligimi në lidhje me çështjet e xhihadit duhet të konsiderohet mendimi i njerëzve korrekt të fesë, të cilët kanë përvojë në çështje të dynjasë.Mendimi i njerëzve që shikojnë vetëm në sipërfaqe të fesë, apo njerëzve të fesë që nuk kanë përvojë në çështje të dynjasë, nuk duhet të pasohet ".

Shejhu i muxhahidëve Usameh bin Laden (Allahu e ruajt) ka thënë:"Ne e kemi të ditur rëndësinë e madhe të operacioneve shehide kundër armikut-operacione të cilat kanë shkaktuar dëme të mëdha në Shtetet e Bashkuara dhe në Izrael,dëme të cilatjanë të panjohura në historinë e tyre,duke ju falenderuar Allahut të Gjithfuqishëm"

Muftiu i muxhahidëve të Çeçenisë,Muhamed bin Abdullah Esh-Shejh Sejf thotë:"Sa i përket ndikimit të tyre (operacioneve shehide),kemi parë se ndikimi i tyre ndaj armikut është i madh,bile nuk ka ndonjë lloj i

sulmeve që shkakton frikë në zemrat e tyre më shumë se ky lloj,dhe për shkak të këtyre sulmeve,i kanë menjanuar dhe janë larguar nga përzierja e banorëve,nga grabitja dhe plaçkitja e tyre,dhe nga cenimi i nderit të tyre,dhe aktivitet e forcave të tyre janë izoluar vetëm në zbulimin e këtyre sulmeve para se të ndodhin,dhe mundin e tyre janë duke e harxhuar në këtë,kështuqë rrugët tjera për ne mbesin hapur,e falenderimi i takon Allahut s.v.t."

Shejh Albani (Allahu e meshiroftë):
Themi që Shejhu i ka lejuar këto operacione,dhe nuk i ka llogaritë vetëvrasëse,nëse bëhet kjo me urdhër nga udhëheqësi i ushtrisë.

Shejh Albani u pyet:
Sa u përket operacioneve të ushtarëve të kësaj kohe,ka në to forca që quhen Komandos,dhe në to ka forca të armikut,që i ngushtojnë muslimanët,dhe dalin një grup vetëvrasës që mbushen me eksploziv,dhe hyjnë në
forcat e armikut,duke pasur në to vrasje…a llogaritet kjo vetëvrasje?

Përgjigjja:
Nuk llogaritet kjo vetëvrasje,ngase vetëvrasje don të thotë: ta mbytë njeriu veten,për tu larguar nga kjo jetë e bezdisur,ndërsa ajo për të cilën pyet ti,nuk është vetëvrasje,por ajo është xhihad në rrugën e Allahut,vetëmse duhet patur kujdes,që kjo vepër mos të jetë personale e çdokujt,por të jetë me urdhërin e udhëheqësit të ushtrisë,e nëse udhëheqësi i ushtrisë sheh se në to ka dobi të madhe,e që është mbytja e shumë mushrikëve dhe kafirave,atëherë mendimi është mendimi i tij,dhe duhet të rrespektohet urdhëri i tij,qoftë edhe nëse personi nuk don ta bëjë këtë,duhet të rrespekton urdhërin e tij.
Vetëvrasja është një ndër mëkatet më të mëdha në Islam,sepse nuk e bën këtë,përveçse ai që është i hidhëruar në Allahun,dhe që nuk është i kënaqur me caktimin e Tij,ndërsa kjo,nuk është vetëvrasje (sepse

kjo është) siç kanë vepruar sahabët,një person i vetëm,sulmonte tërë ushtrinë e armikut,me shpatën e tij,dhe luftonte me shpatë,deri t'i vinte vdekja,e ai duke qenë durimtar,sepse e dinte se fundi i tij është xhenneti,e sa dallim ka ndërmjet atij që e mbytë veten
në këtë rrugë xhihadiste,dhe atij që e përfundon jetën e tij me vetëvrasje,ose atij që e lidhë kokën e tij,dhe e
tërheq fort me dorën e tij,kjo hyn në llojin e: hudhjes së vetes në shkatërrim ."

Nga kjo përgjigje e Shejhut,nënkuptojmë se operacionet shehide dhe vetëvrasja,kanë një dallim shumë të madh mes veti,saqë nuk mund të krahasohen,dhe nënkuptojme se këto sulme të kësaj kohe lejohen,sepse të gjitha këto bëhen nën urdhërin e udhëheqësit të ushtrisë,e jo gjithkush krye në vehte.E nëse themi se Shejhu i ka ndaluar këto sulme,atëherë do të nënkuptohet se Shejhu e ka kundështuar vetëveten në përgjigjen e tij,pasiqë udhëheqësi i ushtrisë ka të drejtë urdhëri,vetëm në gjërat që janë të lejuara,ndërsa në atë që është e ndaluar nuk rrespektohet askush,sepse nuk rrespektohet krijesa,kur i bëhet mëkat Krijuesit.
Shejhu thotë: ".. dhe duhet të rrespektohet urdhëri i tij,qoftë edhe nëse personi nuk don ta bëjë këtë,duhet të rrespekton urdhërin e tij".Kështuqë nënkuptojmë se sipas Shejhut këto sulme lejohen,përndryshe do të ishte e pamundur të rrespektohet udhëheqësi në një gjë që është e ndaluar,dhe përgjigjja e Shejhut atëherë do të ishte e pakuptimtë dhe e palogjikshme.

Shejh Salih El-Feuzan:
Përgjigjja e Shejhut për ndalimin e operacioneve shehide mbështetet në dy argumente.
1)Sa i përket argumentit të parë:"..Dhe mos e mbytni veten tuaj",kemi sjellur komentet e komentuesve të Kur'anit,se ky ajet nuk ndërlidhet me operacionet shehide.
2)Ndërsa sa i përket argumentit të dytë,(hadithit që është përmendur më lart),themi se personi që është i përmendur në hadith,me ndërmarrësin e operacioneve shehide,dallon në disa pika:

-Sipas komentuesve të hadithit,ky person ka luftuar vetëm për syefaqe dhe për t'u treguar trim para të tjerëve,e jo me qëllim të pastër për hirë të Allahut,siç ka thënë Pejgamberi s.a.v.s. në fund të këtij hadithi:"Vërtetë një njeri punon punë të banorëve të xhennetit,për t'u shfaqur para njerëzve,dhe (në fund) ai do të jetë në xhehenem.Dhe vërtetë një njeri punon punë të banorëve të xhehenemit,për t'u shfaqur para njerëzve,dhe (në fund) ai do të jetë në xhennet."

Ndërsa muxhahidët të cilët luftojnë dhe ndërmarrin këto sulme,janë larg nga ky ves i ligë dhe nga kjo sëmundje,e cila çdo vepër të mirë e bën hi dhe pluhur .
-Sipas disa dijetarëve ky person ka qenë munafik (hipokrit),ndërsa ndërmarrësit e operacioneve shehide,Allahu na ruajt të jenë të tillë .
-Ky person e ka mbytur veten,duke mos mundur të durojë dhembjet e plagëve,dhe duke e shpejtuar vdekjen e tij,që të përfundojë nga dhembjet.Këtë e përmend edhe vet Shejhu në fund të përgjigjes së tij: "Ai e mbyti veten e tij,dhe nuk duroi." Ndërsa ndërmarrësit e operacioneve shehide durojnë në luftë për hirë të Allahut,dhe sakrifikojnë jetën e tyre me shpirt të qetë e të gëzuar,dhe jo për të shpejtuar vdekjen,por për të arritur gradën e shehidit,për të mbrojtur fenë dhe nderin,dhe për të mposhtur dhe dobësuar armikun.

Shejh Abdul-Aziz Ali Shejh:

Në fetvanë e Shejhut mund të vërejmë,se ai është ndalur në përgjigje,dhe nuk ka dhënë përgjigje të prerë në lidhje me këtë çështje,andaj themi se ai nuk i ka ndaluar këto sulme,por as nuk i ka lajuar.Dhe kështu kanë vepruar dhe dijetarët e selefit,për një çështje që nuk kanë qenë të sigurtë,siç ka qenë dhe Imam Ahmedi,i cili në shumë çështje është ndalur dhe nuk ka dhënë përgjigje,derisa i është bërë e qartë dhe e sigurtë përgjigjja.
Andaj në fjalët e Shejhut: "Këto janë një rrugë,për të cilën nuk dij ndonjë argument të sheriatit" vërejmë se Shejhu ndoshta nuk ka gjetë dhe nuk posedon argument në lidhje me këtë çështje,edhepse argumentet

ekzistojnë,por siç thotë rregulli:"Një gjë që ti nuk mund ta arrijsh (nuk e din,nuk e njeh),nuk don të thotë që ajo nuk ekziston".

4) Kundërshtim i pjesës së katërt:

Sa i përket kësaj pjese,mund të themi se në këtë nuk ka asnjë argument,por pasiqë ata që i kundërshtojnë këto sulme i kanë përmendur,dhe janë munduar që t'ua mbushin mendjen njerëzve me to,atëherë më është dashur që edhe unë t'i sjell këtu për të parë se sa kanë të bëjnë këto dyshime me realitetin.

Dyshimi i parë:
Këto sulme nuk janë në dobi të muslimanëve,pasiqë nëse një musliman ndërmerr këtë sulm,dhe mbytë dhjetë apo njëzet mosbesimtarë,ata pastaj do të mbysin njëqind apo dyqind muslimanë.Dhe me këto sulme,shkaktohet urrejtje dhe nxitje më e madhe e jobesimtarëve,për të sulmuar muslimanët.

Kundërshtim:
Nëse së paku shfletojmë historinë islame,do të gjejmë kundërshtimin e këtij dyshimi.Do të shohim se muslimanët janë luftuar çdoherë,luftohen dhe sot,dhe
do të luftohen deri në fund,dhe jo e gjithë kjo,sepse ata ndërmarrin operacione shehide,por nga urrejtja e madhe që kanë jobesimtarët ndaj tyre,qoftë ajo haptas apo fshehtas.Muslimanët janë sulmuar dhe do të sulmohen çdo herë,dhe edhe sikur muslimanët të mos vrasin dhjetë apo njëzet mosbesimtarë,ata do të vrasin njëqind apo dyqind muslimanë,nëse do t'i kanë mundësitë,siç thotë Allahu s.v.t.:"E ata do t'u luftojnë juve vazhdimisht,derisa t'ju zbrapsin (largojnë) nga feja juaj,nëse do të kenë mundësi" .Andaj,mund të themi,se ky dyshim nuk zë vend askund sipas realitetit,pasiqë sulmove ti apo nuk sulmove,ti do jeshë i sulmuar,ndërsa sulmet që bën ti,janë vetëmse në dobinë e muslimanëve,dhe në humbjen e jomuslimanëve.

Për të qenë më i qartë,se nuk vriten muslimanët,dhe nuk digjen shtepitë,dhe nuk dhunohen motrat,për shkak se ti ndërmerr këto sulme,mund të përmendi vetëm një shembull,edhepse shembujt në këtë temë janë të panumërt.
Psh: Jo larg,i kemi luftërat që u bënë kundër muslimanëve në vendet tona,si në Maqedoni, Bosnjë,Kosovë,Preshevë etj.
Sa operacione shehide u ndërmorrën në Maqedoni kundër kriminelëve maqedon?! Asnjë!
A nuk u vranë muslimanët,dhe a nuk u masakruan fëmijët dhe pleqt në këtë luftë?!
Sa operacione shehide u ndërmorrën në Bosnjë kundër gjakpirësve sërb?! Asnjë! A nuk u djegën shtepitë e muslimanëve dhe gjithë pasuria e tyre në këtë luftë?
Sa operacione shehide u ndërmorrën në Kosovën tonë të mjerë?! Asnjë! A nuk u dhunuan motrat dhe vajzat tona në këtë luftë,nga dora e sërbëve të mallkuar?
Shfletoni më shumë historinë islame,dhe do të kuptoni se çka kanë vepruar jobesimtarët kundër muslimanëve gjatë gjithë historisë,dhe do të shihni se si gjërat janë përsëritur çdo herë,pa marrë parasyshë,kanë sulmuar muslimanët apo jo.
Dhe para se ta përfundoj kundërshtimin e këtij dyshimi,do të kisha lutur të gjithë vëllezërit,e sidomos hoxhallarët,të cilët edhe nëpër ligjeratat e tyre,kur i kundërshtojnë këto sulme,nuk ngurojnë të flasin me lajme të BBC dhe CNN,e që është turp kur dëgjon një hoxhë duke thënë se ata që i ndërmarrin këto sulme,më shumë mbysin muslimanë se sa jomuslimanë.
Dhe mos harroni,se kjo është një shpifje e madhe ndaj vëllezërve muxhahidë,që kanë lënë çdo gjë pas veti,për të mbrojtur dinin dhe nderin e tyre.Andaj,po u them haptas të gjithë vëllezërve: Kini kujdes dhe shikoni syhapur dhe me shumë vëmendje,se nga kush jeni duke i marrur çështjet e kësaj feje,nga ata që burim të tyre e kanë BBC dhe CNN,apo nga ata që burim të tyre e kanë Kur'anin dhe Sunnetin!

Dyshimi i dytë:

Ai që është i gatshëm të sakrifikojë çdo gjë për hirë të Allahut,saqë edhe jetën e tij,duhet të ruhet dhe të shfrytëzohet ky vullnet i madh i tij në dobi të Islamit,e jo me një sulm të zhduket jeta e tij,dhe sakrifica e tij mos të këtë dobi për muslimanët.

Kundërshtim:
Nga ky dyshim mund të nënkuptojmë se sakrifica për hirë të Allahut,është mosshfrytëzim i vullnetit të njeriut,dhe flijimi i jetës së njeriut,duke gjunjëzuar jobesimtarët,nuk është në dobi të muslimanëve.Allahu na ruajt,nga ky mendim,pasiqë edhe ata sahabë që e kanë pranuar Islamin,dhe drejt kanë shkuar në xhihad,dhe kanë rënë shehid në rrugë të Allahut,edhe ata nuk e paskan shfrytëzuar vullnetin e tyre si duhet,pasiqë qenka dashur të ruhet gjithë ai vullnet i tyre. Ndërsa ne përkundrazi mendojmë se me këto sulme ruhen shumë jetëra të vëllezërve,pasiqë për të mbytur me dhjetëra jomuslimanë,ndoshta do të duhet të vriten disa muslimanë,ndërsa kur hyn vetëm një person dhe mbyt dhjetëra ushtarë të armikut,ai automatikisht ka ruajtur jetërat e vëllezërve të tij.Gjithashtu pasuesit e këtij dyshimi,me këto fjalë faktikisht duan të thonë se xhihadi në kohën bashkëkohore është i ndaluar dhe nuk vlenë,por nuk kanë guximin ta thonë këtë,sepse ballafaqohen me argumente të tëra nga Kur'ani dhe sunneti,përndryshe si mund të kuptohet ky mendim i tyre,kur dihet se në xhihad flijohen jetëra me peshë dhe me vlerë?!

3) Dyshimi i tretë:

Argumentet që i sjellni ju në lidhje me lejimin e këtyre sulmeve,a thua nuk i kanë ditur dijetarët që i kanë ndaluar këto sulme?A nuk e ka ditur Shejh Albani,Uthejmini etj. hadithin e djaloshit,apo ata nuk e kanë kuptuar këtë hadith? (Dhe shumë pyetje tjera,të ngjashme me këto).
Kundërshtim:
Së pari, shpresojmë që të kundërshtuarit e naivitetit,të mos jetë naivitet në vetëvete.

Pastaj,themi se dijetarët e lartpërmendur nuk i kanë ndaluar këto sulme,por i kanë lejuar me kushte,siç janë përmendur më lartë.Por,edhe sikur t'i kishin ndaluar,nuk është e logjikshme që të bëhen këto pyetje,pasiqë automatikisht pastaj do të shtrohen kundërpyetjet se dijetarët që i kanë lejuar këto sulme,a thua nuk e paskan ditur ajetin :"..dhe mos e mbytni veten tuaj",apo argumentet tjera,dhe nëse fillojmë në këtë mënyrë,atëherë për çdo mospajtim të dijetarëve që bëhet mes tyre,do të shtrohen pyetje të tilla,se a thua filani nuk e paska ditur këtë,apo filani nuk e paska ditur atë,e mu kjo është ajo injoranca e vërtetë.Andaj them se nuk është me rëndësi të diturit e argumentit,por me rëndësi është të kuptuarit e tij,në menyrë të duhur dhe të saktë.
Aliu r.a. ka thënë: "Njihe të vërtetën,do t'i njohësh pasuesit e sajë,ngase e vërteta nuk njihet me njohjen e burrave,por burrat njihen nëpërmjet të vërtetës."
Dhe dyshime tjera,që nuk meritojnë të përmenden këtu,pasiqë më shumë janë qesharake,se sa bindëse për ndonjë gjë

Pjesa e katërt:

Disa mendime të dijetarëve në lidhje me operacionet shehide

Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh thotë:

"Transmeton Muslimi në sahihun e tij,se Pejgamberi s.a.v.s tregon ngjarjen e As-habul Uhdudit,dhe në të,tregimin e djaloshit,i cili ka urdhëruar për mbytjen e vetëvetes së tij,për shkak të dobisë së shfaqjes (paraqitjes) së fesë".(Thotë Ibn Tejmijeh): "Për këtë shkak e kanë lejuar katër imamët (medhhebet),që të depërtojë një musliman (duke luftuar) në rradhët e jomuslimanëve,edhe nëse e din se ai do të mbytet, nëse nga kjo kanë dobi muslimanët,dhe nëse njeriu mendon se mbytet për shkak të dobisë së xhihadit,edhepse mbytja e vetëvtes është më e madhe se sa mbytja e të tjerëve,por nëse këtë që e vepron është për ta mbrojtur fenë e tij,dhe nuk

mund ta mbron ndryshe,përveçse në këtë mënyrë, atëherë është primare që të veprohet kështu".

Imam Es-Sujutij:

"Nuk ka të keqe nëse muslimani hyn në mesin e armikut ndaj të cilit nuk ka fuqi,dhe nuk ka të keqe nëse bën durim (në të),në kundërshtim me atë që thonë disa njerëz,se kjo është: të hudhurit e vetes në shkatërrim, por gjithsesi kjo është të dhënurit e jetës në rrugën e Allahut. Këtë gjë e kanë bërë më shumë se një prej sahabëve (r.a.), e prej tyre Asim Ibn Thabit (r.a.),të cilin pastaj e ka lavdëruar Pejgamberi s.a.v.s.

Transmetohet nga Ibn En-Nehhasi
Në Meshariul-Eshvak,nga Muhel-lebi i cili thotë:"Janë pajtuar të gjithë dijetarët,në lejimin e të futurit në rrezik (shkatërrim),në xhihad".

Transmetohet nga Imam En-Nevevij
Në komentimin e Sahih Muslimit se:
"Janë pajtuar të gjithë dijetarët se lejohet të sakrifikon (rrezikon) njeriu vetëveten e tij në xhihad".

Ebu Bekr ibn El-Arabij

Kur flet për depërtimin e muxhahidit ndërmjet ushtrisë së madhe të armikut,ndaj së cilës nuk ka fuqi,thotë:
"Dhe më e vërteta të cilën e posedoj, është se lejohet të futet (të lufton) njeriu ndërmjet ushtrisë ndaj së cilës nuk ka fuqi, ngase në të ka disa dobi:
1)Kërkimi i shehidllëkut;
2)Të futurit e irritimit (ndaj armikut);
3)Dobësimi në shpirtin e armikut,duke parë se çka bën vetëm një person,e paramendo çka mund të bëjnë të gjithë!

Ibn Huvejz Mindad thotë:

"Sa i përket të futurit e një personi ndërmjet njëqindve,apo ndërmjet gjithë ushtrisë,mund të jetë në dy gjendje:
-Nëse mendon personi,se nëse depërton do të mbytet,dhe shpëton,kjo është në rregull,e
-Nëse mendon se do të mbytet,por do të mposhtë armikun,dhe do të sjell dobi mbi muslimanët,dhe mbytet,dhe kjo gjithashtu lejohet".

Ebu Hamid El-Gazzali thotë:
"Nuk ka mospajtime(në mes të dijetarëve)se është e lejuar që një musliman i vetëm ta sulmojë një batalion të tërë të armikut dhe të luftojë ndaj tyre,edhe nëse është e sigurtë vdekja e tij".

El-Izz bin Abdus-Selam thotë:
"Të rrezikuarit (sakrifikuarit) me veten (shpirtin) lejohet sepse në të ka dobi të muslimanëve,krenari të fesë,dhe mposhtje të armikut".

Muhammed bin Ibrahim Ali Shejh
Pas pyetjes së algjerianëve,të cilët thanë:
A lejohet që njeriu të mbytë vetëveten,nga frika se do të dënohet me fshikëz ,dhe thotë:Me mirë të vdes,e të vdes shehid,pasiqë ata e dënojnë me llojlloj dënimesh?

U përgjigj:
"Nëse është kështu siç po thoni,atëherë lejohet,dhe argument për këtë,është hadithi i djaloshit".

Shejh Hamud bin Akla' Esh-Shuajbij

Pasiqë përmend agumentet nga Ku'ani,Sunneti dhe Ixhma'i(koncenzusi i gjithë dijetarëve) se operacionet shehide lejohen,thotë:
"Sa i përket krahasimit të atij që ndërmerr operacion shehidi,dhe atij që bën vetëvrasje,ky është krahasim me një gjë që dallon,dhe ndërmjet tyre ka dallime që nuk mund të bashkohen,e sa dallim i madh është ndërmjet atij

që e mbytë veten duke mos qenë durimtar,ose duke qenë i hidhëruar në caktimin e Allahut,ose duke e shpejtuar vdekjen,për t'u larguar nga dhembjet dhe plagët…dhe ndermjet muxhahidit i cili ndërmerr këtë sulm me shpirt të qetë e të gëzuar,duke kërkuar shehidllëkun,xhennetin,ndihmën ndaj kësaj feje,dhe mposhtjen e armikut,këta nuk mund të jenë të barabartë.
Thotë Allahu s.v.t.:"A do ti bëjmë krminelët të barabartë me muslimanët? Ç'është me ju,si gjykoni ashtu?"

Shejh Abdul-Kadir Arnauti:
Në hyrjen e librit:"Operacionet shehide,në peshoren e Islamit" thotë:
"Ashtu siç ka përmendur (autori) atë që kanë thënë dijetarët në lidhje me dallimin ndërmjet vetëvrasjes dhe shehidllëkut,se vetëvrasja është mbytja e vetëvetes nga shqetësimi dhe dëshprimi,për një çështje të kësaj bote,ndërsa operacionet shehide janë një ndër llojet e arritjes së shehidllëkut në rrugë të Allahut.Dhe unë do të përmend vetëm një nga rastet e këtij lloji,që kanë ndodhur në kohën e Pejgamberit s.a.v.s. dhe sahabëve të tij të ndershëm..(Shejhu këtu përmend një nga rastet,që i kemi përmendur më lartë).

Ka thënë Imam En-Nevevij në komentin e Sahih Muslimit,se: Lejohet të hedhë muslimani veten ndërmjet ushtrisë së jomuslimanëve,për të flijuar shpirtin e tij,dhe për arritur gradën e shehidllëkut, dhe kjo lejohet duke mos pasur neveri (papëlqyeshmëri), sipas mendimit të shumicës së dijetarëve.

Ndërsa Sharoni dhe Bushi,dhe kriminelët e tjerë të këtij shekulli,duan që ta rrotullojnë të vërtetën,dhe ta ndërrojnë kuptimin e saktë (të këtyre çështjeve),dhe ta quajnë të pavërtetën të vërtetë,e të vërtetën të pavërtetë,sepse sipas tyre ai që lufton për të drejtat e tij quhet terrorist,dhe ai që lufton për fenë,vendin,familjen dhe fëmijët e tij quhet kriminel,ndërsa veprat e tyre kriminele,shkatërrimin e shtëpive,dhe mbytjen e grave dhe fëmijëve,e quajnë mbrojte për të drejtat e njeriut.

Shejh Muhamed Mutevelij Sha'ravij:
Ai është xhihad natyrisht,sepse ata janë duke mborjtur pasurinë dhe vendin e tyre.Kush ka thënë që ata janë terroristë?Përgënjeshtrimi më i madh i kësaj fjale,është se Amerika është ajo që e ka thënë (shpifur) këtë.

Shejh Abdullah bin Sulejman El-Menii':
Pas pyetjes,se a llogariten operacionet shehide, kundër armiqëve të Islamit shehidllëk?U përgjigj:
Nuk ka dyshim se operacionet shehide kundër armiqëve të Allahut,të Derguarit të Tij,dhe armiqëve të muslimanëve,janë afrim i ndershëm, me të cilat afrohet muslimani te Zoti i tij.Dhe nuk ka dyshim se këto janë nga llojet më me vlerë të xhihadit në rrugën e Allahut,dhe kush vritet duke ndërmarrë këto sulme,ai është shehid insha-Allah.

Sulejman bin Nasir Ulvan
Pasiqë përmend se nuk gjendet as në librat e gjuhës,e as në ato të sheriatit,përngjasim ndërmjet vetëvrasësit,dhe atij që e flijon vetëveten në rrugë të Allahut,thotë:
"Ai i cili sakrifikon veten e tij,duke u futur në tokën e armikut,dhe duke depërtuar ndërmjet ushtrisë së kufrit,ose duke eksploduar në veten e tij,me qëllim që të ndëshkon armikun dhe të futë frikë në zemrat e tyre,dhe për të larguar kufrin dhe ithtarët e tij nga tokat dhe vendet e shenjta të muslimanëve,ai ka arritur
shpërblimin e dëshmorëve durimtar,dhe muxhahidëve besnik."

O ju njerëz të xhihadit,o ju ndërmarrës të operacioneve shehide,o ju që xhelozoni për nderin e muslimanëve:
"Keni durim,sepse vdekja është vetëm njëherë,andaj le të jetë ajo në rrugë të Allahut".Thotë Allahu s.v.t.:"Kurrsesi të mos mendoni se janë të vdekur ata që ranë dëshmorë në rrugën e All-llahut.Përkundrazi,ata janë të gjallë duke u ushqyer te Zoti i tyre. Janë të gëzuar me atë që u dha All-llahu nga të mirat e Tij, dhe atyre që kanë mbetur ende pa i bashkuar rradhëve të tyre, u marrin myzhde se për ta nuk ka as frikë dhe as që kanë pse të

brengosen.Ata janë të gëzuar me begati e dhurata që ua dha All-llahu, e s'ka dyshim se All-llahu nuk ua humb shpërblimin besimtërëve."

Shejh Ebu Hamza El-Misrij

Pas pyetjes se a është e vërtetë se sulmet vetëvrasëse janë të ndaluara,dhe ato e çojnë njeriun në xhehennem përgjithmonë,u përgjigj:
"Nëse bëhet vetëvrasje për të vdekur dhe për t'u ikur problemeve dhe vështirësive,atëherë kjo është e ndaluar.Ndërsa nëse përdoret si taktikë lufte,me arsyen e mosposedimit të ndonjë mjeti tjetër më të fuqishëm për t'iu kundërvënë armikut,atëherë kjo natyrisht që është njëra prej formave të më të mëdha dhe më të ndershme të shehidllëkut.

Shejh Abdul-Mexhid Zindan:
Këto me siguri janë operacione shehide,dhe ata që me to janë duke mbrojtur akiden (besimin),vendin dhe nderin e tyre,inshaAllah janë në xhennet,sepse ata nuk largohen nga kjo jetë nga dëshira për të vdekur,por duke luftuar dhe duke mbrojur fenë dhe vendin e tyre deri në vdekje.

Shejh Nezzar Abdul-Kadir Rejjan
Pas pyetjes se a lejohet për femrën muslimane,të ndërmerr operacion shehid,thotë:
"Sa i përket femrës muslimane,nëse ka mundësi të ndërmerr këtë sulm,nuk pengon gjë për këtë,pasiqë shumica e dijetarëve të kësaj kohe,i kanë lejuar këto sulme,dhe i kanë llogaritur nga llojet më me vlerë të xhihadit".

Shejh Nasir El-Fehd thotë:
"Dhe po të kisha (vetëm) dhjetë shtiza, të gjitha do ti hudhja në ata (amerikanët), dhe në askënd tjetër përveçse në ata, dhe ju betohem në Allahun:
"Nëse rasti për të bërë operacion shehidi do të ishte i mundur për mua,unë do ta bëja atë pa aspak përtesë"

Lexhneja për fetva në Kuvajt:
Operacionet shehide janë të lejuara në sheriatin Islam,nëse është për qëllim që me to të arrihet irritimi i armikut,dhe mbrojtja e nderit dhe vendit të muslimanëve,e mos të jetë për qellim me to mbytja e vetëvetes.Dhe të bëhen këto sulme me leje të udhëheqësit të ushtrisë.

Lidhja e dijetarëve të Irakut:
Pasiqë përmend argumentet dhe mendimet e dijetarëve në lidhje me këtë çështje,thotë:
Ajo me të cilën e adhurojmë Allahun,është se operacionet shehide llogariten prej llojit më të madh të xhihadit në rrugën e Allahut.

Komisioni i dijetarëve të Ez-herit:
Si mund të jetë i barabartë në sheriatin islam,ai që mbytet duke e mbrojtur të drejtën e tij,dhe ai që mbytet duke qenë i dëshpruar në mëshirën e Allahut,duke humbur shpresën prej Tij,dhe duke e urrejtur jetën e tij?! Nuk ka dyshim se i pari është prej shehidëve,siç ka thënë Pejgamberi s.a.v.s. :"Kush mbytet duke e mbrojtur pasurinë e tij,është shehid" ,ndërsa i dyti është vetëvrasës.

Komisioni i Jurisprudencës Islame të Sudanit

I cili përbëhet nga katërdhjetë anëtarë të tij thotë:
"Kush ka për qëllim që ta mposhtë dhe ta terrorizon armikun,duke kërkuar kënaqësinë e Allahut,dhe sulmon ushtrinë e madhe,ose depërton i vetëm në të,duke
menduar ose duke qenë i sigurtë për vdekjen e tij,kjo llogaritet xhihad dhe vepër martire,e cila ka argument në sheriat,ashtu siç e kanë kuptuar sahabët dhe selefët,dhe ashtu siç kanë vepruar ata,ngase nga kjo ka dobi të mëdha i gjithë ummeti,siç është: të kërkuarit e shehidllëkut,irritimi i armikut,zgjimi i vullnetit të muslimanëve, dobësimi i vullnetit të armikut,etj."

Komisioni i dijetarëve të Jordanit:

Vërtetë operacionet shehide kanë bazë në sheriatin Islam,dhe ai që lufton do të shpërblehet me shpërblimin e muxhahidëve,e nëse vritet,te Allahu do të ketë gradën e shehidëve (deshmorëve),dhe kjo nuk hyn në llojin e hudhjes së vetes në shkatërrim,siç thonë disa injorantë të kësaj kohe.

Lidhja e dijetarëve të Palestinës:
E cila përbëhet nga tetëdhjetë anëtarë të sajë,pas përmendjes së ajeteve dhe haditheve që argumentojnë lejimin e operacioneve shehide,thotë: "Operacionet shehide janë një ndër llojet më të mëdha të xhihadit në rrugën e Allahut."
Pasiqë dijetarët që i lejojnë këto sulme janë shumë,dhe fjalët e tyre në lidhje me këtë çështje janë të gjata dhe të shumta,atëherë nuk do ta zgjas më shumë,vetëm për fund,do të përmendi emrat e dijetarëve bashkëkohorë të cilët i lejojnë këto sulme(me apo pa kushte),dhe nga mospatja e mundësisë për t'i përmendur të gjithë,do të përmendi vetëm një numër simbolik të tyre:

1) Shejh Muhammed ibn Salih El-Uthejmin
2) Shejh Muhammed Nasiruddin Albani
3) Shejh Muhammed Bin Ibrahiim Ali Shejh
4) Shejh Abdul Aziz bin Abd-Allah bin Baz
5) Shejh Hamuud Bin Akla' Esh-shuajbij
6) Shejh Abdullah Ibn Xhibriin
7) Shejh Ibrahiim El-Fejjuumij
8) Shejh Ahmed Hejkel
9) Shejh Muhammed Abdul-Mun'im El-Beriij
10) Shejh Sead Salih
11) Shejh Abdul-Mu'tij Bejjuumij
12) Shejh Axhiil Xhasim En-Neshemij
13) Shejh Abdullah Bin Munii'
14) Shejh Fet'hi Halifeh Muhammed Ukub
15) Shejh Jahja Ismaiil
16) Shejh Nevaf Hajl Et-Tekrurij

17) Shejh Jahja Hashim Hasen
18) Shejh Muhamed Mutevelij Sha'ravij
19) Shejh Umer Abdu-Rahman
20) Shejh Halid Abdul-Mu'tij
21) Shejh Halid El-Medhkuur
22) Shejh Sulejman Bin Munii'
23) Shejh Muhammed Isa El-Abasij
24) Shejh Halid El-Kurejshij
25) Shejh Alijj Bin Umer Badehdah
26) Shejh Muslim Muammed Xheudet Jusuf
27) Shejh Ahmed Abdul-Keriim Nexhiib
28) Shejh Mensur Rijad
29) Shejh Ebu Sead El-Amilij
30) Shejh Umer Es-Sejf
31) Shejh Nezzar Abdul-Kadir Rejjan
32) Shejh Ebu Enes Esh-Shamij
33) Shejh Muhammed Hutajbah
34) Shejh Ahmed Faruk
35) Shejh Abdullah Er-Rashud
36) Shejh Ejmen El-Hilaali
37) Shejh Bishr Bin Fehd El-Bishr
38) Shejh Jusuf El-Ujejrij
39) Shejh Abdul-Kadir Arnauti
40) Shejh Muhammed Seid Gajbah
41) Shejh Abdu-Razak Esh-Shajixhij
42) Shejh Emiin El-Haxh Muhammed
43) Shejh Alijj El-Hudajr
44) Shejh Nasir El-Fehd
45) Shejh Sulejman Bin Nasir Ulvan
46) Shejh Abdullah Bin Hamid El-Alijj
47) Shejh Ebu Muhammed El-Makdesij
48) Shejh Abdul-Kadir Abdul-Aziiz
49) Shejh Ebu Katadeh El-Filistiinij

50) Lexhneja për fetva - Kuvajt
51) Grupi i dijetarëve për kërkime Islame-Egjipt
52) Komisioni i jurisprudencës Islame-Sudan
53) Lidhja e dijetarëve të Irakut
54) Komisioni i dijetarëve të Ez-herit
55) Lidhja e dijetarëve të Palestinës,e cila është e përbërë nga tetëdhjetë e pesë anëtarë të sajë:
1) Salih Muhamed Sherif (Dr. në Sheriah)
2) Azam Nu'man Selheb (Dr. në Akideh)
3) Muhamed Mahir Jusuf (Mr. në Usuli Fikh)
4) Mustafa Kamil Shavr (Mr. në Usuli Fikh)
5) Tejsir Rexheb Temimij (Dip. në Sheriah)
6) Fet'hi Abdul-Aziz Amr (Dip. në Sheriah)
7) Abdul-Hamid Nasr (Dip. në Sheriah)
8) Izzud-din Isa Ferah (Dip. në Sheriah)
9) Husejn Mahmud Mehdi (Mr. në Da'veh)
10) Shefik Abdul-Kadir (Dip. në Sheriah)
11) Adil Shakir Eshinjur (Dip. në Sheriah)
12) Najf Er-Ruxhub (Dip. në Sheriah)
13) Abdul-Halik En-Netsheh (Dip. në Sheriah)
14) Feuzi Abdul-Adhim Hatib (Dip. në Sheriah)
15) Xhevad Mahmud Bahr (Dip. në Sheriah)
16) Salih Er-Razim (Dip. në Sheriah)
17) Emir Abdul-Aziz (Dr. në Akideh)
18) Hadir Sundik (Dr. në Akideh)
19) Muhamed Hafidh Sherideh (Dr. në Akideh)
20) Meruan Kudumij (Dr. në Sheriah)
21) Ahmed El-Haxh Alij (Mr. në Tefsir)
22) Muhamed Alij Es-Salibi (Dr. në Sheriah)
23) Gasan Atif Bedran (Mr. në Tefsir)
24) Hasen Sead Ived (Mr. në Usuli Fikh)
25) Abdul-Mun'im Xhabir (Dr. në Sheriah)
26) Jasir Selim El-Eshkar (Dr. në Sheriah)

27) Mahir Tahir Rida (Dip. në Sheriah)
28) Ahmed Abdul-Kadir (Mr. në Sheriah)
29) Xhemal Selim Ibrahim (Dip. në Sheriah)
30) Hamid Sulejman El-Bejtaui (Mr. në Sheriah)
31) Salih Husejn Ebu Zejd (Dip. në Sheriah)
32) Muhamed Ismail Hasen (Dip. në Sheriah)
33) Ahmed Abdul-Aziz Salih (Dip. në Da'veh)
34) Mundhir Edib El-Uuri (Dip. në Sheriah)
35) Besam Nehad Ibrahim (Dip. në Sheriah)
36) Khamis Muhamed Abideh (Dip. në Sheriah)
37) Seid Taha Seid (Dip. në Sheriah)
38) Salih Taha Seid (Dip. në Sheriah)
39) Abdu-Rahman Keraxheh (Dip. në Sheriah)
40) Mahmud Abdul-Kerim (Dip. në Sheriah)
41) Hisamu-Din Afaneh (Dr. në Sheriah)
42) Fadl Muhamed Hamdan (Dip. në Sheriah)
43) Abdul-Fetah El-Uvejsi (Dr. në Tarih)
44) Hamzah Dijb (Dr. në Sheriah)
45) Ibrahim Seid Ebu Salim (Mr. në Sheriah)
46) Gasan Hermas (Mr. në Sheriah)
47) Halid Ibrahim Er-Ramhi (Dip. në Sheriah
48) Edib Muflih Haurani (Mr. në Sheriah)
49) Ahmed Mustafa Feuakah (Mr. në Sheriah)
50) Aziz Mustafa Ebu Ra's (Dip. në Sheriah)
51) Xhemal Muhamed Et-Tavil (Dip. në Sheriah)
52) Ibrahim Umejrah (Dip. në Sheriah)
53) Jasir Abdul-Mexhiid (Dip. në Sheriah)
54) Jusuf Ebu Aslah (Dip. në Sheriah)
55) Musa Ismail El-Besit (Dr. në Sheriah)
56) Amar Teufik Bedevij (Dip. në Sheriah)
57) Arif Husejn El-Xhejusi (Dip. në Sheriah)
58) Umer Mustafa Bedir (Dip. në Sheriah)
59) Teufik Muhamed Xherar (Lcn. në Sheriah)

60) Muhamed Fuad Ebu Zejd (Lcn. në Sheriah)
61) Hilmi Kamil Abdul-Hadi (Dr. në Sheriah)
62) Zejd MahmudAbd-Rahim (Lcn. në Sheriah)
63) Umer Muhamed Ibrahim (Lcn. në Sheriah)
64) Jasir Muhamed Seid (Mr. në Sheriah)
65) Abdul-Mexhid Ataa' (Dip. në Sheriah)
66) Bilal Mamud (Dip. në Sheriah)
67) Muhamed Nexhati Za'terij (Dip. në Sheriah)
68) Ja'kub Shebaneh (Dip. në Sheriah)
69) Uexhih Jagi (Dip. në Sheriah)
70) Zekerija En-Nedim (Dip. në Sheriah)
71) Muhamed Sherid-h (Dip. në Sheriah)
72) Ata-Allah Abdul-Ali (Mr. në Sheriah)
73) Sead Abdul-Kadir Megazij (Dip. ne Sheriah)
74) Ismail Ahmed Estul (Dr. ne Hadith)
75) Muhamed Dhijb El-Kusi (Dip. në Sheriah)
76) Muhamed Hasen Behit (Mr. në Akideh)
77) Mahmud Jusuf Sheukij (Mr. në Akideh)
78) Mahir Ahmed Es-Suesij (Mr. në Fikh)
79) Ahmed Dhijab Shuejdih (Mr. në Fikh)
80) Salim Ahmed Selameh (Dr. në Hadith)
81) Rijad Mahmud Xhabir (Mr. në Fikh)
82) Sulejman Musa Setrij (Dr. në Fikh)
83) Zijad Ibrahim Mikdad (Mr. në Fikh)
84) Alij Suvej'id (Dip. në Usulu-Din)
85) Seid Sulejman El-Kijk (Mr. në Akideh)
Përfundim:
Pas gjithë kësaj që përmendëm,në fund mund të konkludojmë se:
1)Operacionet shehide kanë bazë në Kur'an dhe Sunnet;
2)Operacionet shehide janë të lejuara sipas mendimit të shumicës së dijetarëve të kësaj kohe;
3)Operacionet shehide dhe vetëvrasja kanë dallim aq të madh mes veti,saqë nuk mund të krahasohen;

4)Operacionet shehide janë rrugë me të cilën arrihet shehidllëku dhe krenaria e muslimanëve;
5)Operacionet shehide janë një ndër mënyrat më të suksesshme për mposhtjen e armikut në këtë kohë;
6)Operacionet shehide,jo që s'janë të ndaluara,jo vetëm që janë të lejuara,por ato janë edhe të pëlqyera,pasiqë nga ato arrihen dobi të mëdha për gjithë ummetin islam,ashtu siç është lartpërmedur.

Ebu Hamza El-Albanij